

Arrest

nr. 171 952 van 15 juli 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 11 juni 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 april 2014 tot het opleggen een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 29 september 1999 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 7 april 2004 werd afgesloten door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met een beslissing tot bevestiging van weigering van verblijf. Tegen deze beslissing dient hij een annulatieberoep in bij de Raad van State die het beroep op 27 januari 2009 heeft verworpen.

1.2. Op 26 april 2004 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van oud artikel 9, lid 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt ingewilligd op 16 mei 2006. De machtiging tot verblijf van beperkte duur wordt op 28 mei 2009 ingetrokken omwille van fraude.

1.3. Op 18 september 2008 dient verzoeker een aanvraag in om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt naderhand aangevuld met bijkomende stukken.

1.4. Op 11 augustus 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.3 bedoelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. De Raad stelt vast dat in hoofde van elke aanvrager een aparte beslissing werd genomen. Het beroep hiertegen wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. 53.994 van 29 september 2010.

1.5. Verzoekers dienen op 13 september 2010 een nieuwe aanvraag in om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt naderhand aangevuld met bijkomende stukken.

1.6. Op 19 oktober 2012 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de in punt 1.5 bedoelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond.

Verzoekers dienen hiertegen een beroep in bij de Raad. Bij arrest nr. 99 413 van 21 maart 2013 wordt de beslissing van 19 oktober 2012 vernietigd.

Het cassatieberoep dat de verwerende partij hiertegen indient, wordt door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 226.401 van 12 februari 2014.

1.7. Op 23 april 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

1.8. Tevens wordt op 23 april 2014 ten aanzien van verzoeker en zijn echtgenote een beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13). De kinderen van verzoeker worden vermeld op het bevel dat wordt afgegeven aan zijn echtgenote.

1.9. Op 23 april 2014 wordt ten aanzien van verzoeker een beslissing genomen tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoeker op 12 mei 2014 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

"Naam,voornaam: B.S.

(...)

Nationaliteit Bhutan

Beweert bij DVZ eveneens gekend te zijn als

D.P.G. (...)

Nationaliteit: Nepal

Wordt een inreisverbod voor 5 jaar opgelegd,

Voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Het bevel om het grondgebied te verlaten van 23.04.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

In uitvoering van artikel 74/11 § 1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar omdat :

° 2° Niet aan de terugkerplichting werd voldaan:

° Verzoeker heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 19.08.2010, hem betekend op 20.08.2010
Betrokkene heeft, na het betekenen van dit bevel nog geen stappen ondernomen om het grondgebied van België, en het Schengengrondgebied, vrijwillig te verlaten. Daarenboven heeft hij een aanvraag 9bis ingediend op 13.09.2010.”

Aan zijn echtgenote en kinderen werd geen inreisverbod opgelegd.

1.10. De in punten 1.7 en 1.8 vermelde beslissingen worden op 15 juli 2016 door de Raad vernietigd bij arrest nr. 171 951.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

2.2. Ter terechtzitting bevestigt de raadvrouw van verzoeker dat hij met onderhavige vordering enkel het inreisverbod aanvecht. De verwerende partij doet afstand van haar exceptie betreffende de samenhang en de onontvankelijkheid.

3. Over de gevolgen van het in punt 1.10 bedoelde arrest van de Raad

3.1. In de thans bestreden beslissing wordt gesteld: *“Het bevel om het grondgebied te verlaten van 23.04.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.”*

Artikel 74/11, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarnaar in het bestreden inreisverbod uitdrukkelijk wordt verwezen, bevestigt dat *“[d]e beslissing tot verwijdering [...] gepaard [gaat] met een inreisverbod [...]”*.

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Nu de beslissing tot verwijdering van 23 april 2014, die gepaard ging met het bestreden inreisverbod, werd vernietigd bij arrest 171 951 van 15 juli 2016, komt bijgevolg ook het bestreden inreisverbod te vervallen.

Het is daarom aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig opgelegd werd of niet.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekers aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

4. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 april 2014 tot het opleggen een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES